

Ra'avad
os 32 caminhos de Chokhmah

Os 32 Caminhos da Sabedoria

חכמה

D. F. White

Os 32 caminhos de Chockmah

OS 32 CAMINHOS DA SABEDORIA

Ra'avad

Tradução para o Português

D. F. White

Depois que o Santo, Bendito Seja Ele, me agraciou a completar os cinquenta portões de Biná conforme recebi de meus mestres, retorno agora para esclarecer os 32 Caminhos segundo a via da Cabala, conforme recebi diretamente da boca de meus mestres, abençoada seja a memória deles.

Das palavras dos sábios antigos que conduziam suas vidas conforme a verdadeira via da Cabala, aprendemos sobre os **32 Caminhos das Maravilhas da Sabedoria**, que os Sábios da Mishná receberam a partir dos fundamentos de sua Torá, por meio de seus julgamentos e debates. Os patriarcas, que eram seus mestres, tinham anjos conhecidos como enviados perante o Santo Rei, bendito seja Seu Nome, com o propósito de ensiná-los e guiá-los nos caminhos da sabedoria primitiva.

Por isso, os mestres da Cabala disseram:

- O mestre de Adão, o primeiro homem, foi Raziel (**Tiferet**);
- O mestre de Shem foi Yofiel;
- O mestre de Avraham foi Tzadkiel;
- O mestre de Yitzhak foi Rafael;
- O mestre de Yaakov foi Pliel;
- O mestre de Yosef foi Gabriel (**Yesod**);
- O mestre de Moshe Rabbeinu foi Metatron (**Malchut**);
- O mestre de Eliyahu foi Maltiel (**Malchut**).

Cada um desses anjos transmitiu a Cabala aos seus discípulos, seja por escrito ou oralmente, com o propósito de torná-los sábios e capacitá-los a compreender o futuro.

Quando os cabalistas aprofundaram-se na essência da existência, disseram: "**Quando surgiu em Sua vontade o desejo pelo objetivo, Ele emanou com a força do Seu Nome, a partir dessa essência, os 32 Caminhos das Maravilhas da Sabedoria.**"

Os antigos e os investigadores chamaram esses caminhos de **As Rotas da Solidez**. Os sábios primitivos, homens de coração íntegro, retos e humildes, que viveram de acordo com esses caminhos conforme os fundamentos da sua Torá, em seus julgamentos e debates, nos ensinaram que os patriarcas trilharam muitas vias para se firmarem nesses caminhos. Estes

são os Caminhos das Maravilhas da Sabedoria, que Tzadkiel (**Chesed**) transmitiu a Avraham Avinu na aliança da tradição.

Eis como eles estão organizados em sua perfeição:

O Primeiro Caminho é chamado de *Sechel Mufla* (Intelecto Maravilhoso). Ele é a luz primordial intelectual e a Primeira Glória, cuja essência nenhuma criatura pode compreender.

O Segundo Caminho é chamado de *Sechel Maz'hir* (Intelecto Iluminador). Ele é a Coroa da Criação e o esplendor da unidade absoluta que se eleva acima de tudo. Este é referido pelos cabalistas como a Segunda Glória.

O Terceiro Caminho é chamado de *Sechel Mekudash* (Intelecto Santificado). Ele é o fundamento da sabedoria primitiva, conhecido como Fé (*Emunah Omen*), cujas raízes estão no termo "Amém". Ele é o Pai da Fé, de onde a fé emana.

O Quarto Caminho é chamado de *Sechel Kavua* (Intelecto Fixo). Ele é denominado assim porque dele emanam todas as forças espirituais na sutileza da emanção, sendo estas derivadas umas das outras pelo poder do Emanador Primordial, bendito seja.

O Quinto Caminho é chamado de *Sechel Mushrash* (Intelecto Enraizado). Este nome reflete sua natureza como a própria essência da unidade igualitária, distinguindo-se na essência de Binah, que é emanada da esfera de Chochmah primitiva.

O Sexto Caminho é chamado de *Sechel Shefa Nivdal* (Intelecto do Fluxo Separado). Este nome reflete sua função de multiplicar a abundância da emanção, concedendo esta abundância sobre todas as bênçãos que se unem a ele.

O Sétimo Caminho é chamado de *Sechel Nistar* (Intelecto Oculto). Ele é assim denominado porque ilumina com esplendor todas as forças intelectuais que são percebidas pelo olho da mente e pela concepção das crenças.

O Oitavo Caminho é chamado de *Sechel Shalem* (Intelecto Completo). Ele é assim denominado porque é a característica da perfeição, que não possui outra raiz para se fixar além da magnificência emanada da essência de Sua existência.

O Nono Caminho é chamado de *Sechel Tahor* (Intelecto Puro). Ele é assim denominado porque purifica as Sefirot, discernindo e destacando o molde de sua forma e a essência de sua unidade, que permanece sem divisão ou separação.

O Décimo Caminho é chamado de *Sechel Mitnotzetz* (Intelecto Cintilante). Ele é assim denominado porque se eleva e se assenta sobre o trono de Binah, irradiando o esplendor de todas as luzes e transmitindo abundância ao Príncipe da Face (*Sar HaPanim*).

O Décimo Primeiro Caminho é chamado de *Sechel Metzuch'tzach* (Intelecto Resplandecente). Ele é assim denominado porque é a própria essência da cortina (*pargôd*), que está organizada na estrutura do sistema, servindo para posicionar-se diante da Causa das Causas.

O Décimo Segundo Caminho é chamado de *Sechel Bahir* (Intelecto Claro). Ele é assim denominado porque é a essência do grande Ofan (*Chazchazit*), ou seja, o lugar de origem das visões percebidas pelos videntes em suas manifestações.

O Décimo Terceiro Caminho é chamado de *Sechel Manhig HaAchdut* (Intelecto que Conduz à Unidade). Ele é assim denominado porque é a essência da glória e a perfeição da verdade espiritual única.

O Décimo Quarto Caminho é chamado de *Sechel Meir* (Intelecto Iluminador). Ele é assim denominado porque é a essência do *Chashmal* (brilho eletrodivino), indicando os mistérios das bases da santidade e suas configurações.

O Décimo Quinto Caminho é chamado de *Sechel Maamid* (Intelecto Sustentador). Ele é assim denominado porque sustenta a essência da criação nas brumas da pureza. Os estudiosos dizem que ele é a própria nuvem espessa mencionada em "E a nuvem é o Seu refúgio".

O Décimo Sexto Caminho é chamado de *Sechel Netzchi* (Intelecto Eterno). Ele é assim denominado porque representa o deleite da glória, sendo o nível mais elevado de honra, conhecido como o Jardim do Éden preparado para os justos.

O Décimo Sétimo Caminho é chamado de *Sechel HaHergesh* (Intelecto da Sensação). Ele é destinado aos fiéis da crença, para que se revistam nele com um espírito de santidade, sendo conhecido como o fundamento da beleza no domínio das esferas superiores.

O Décimo Oitavo Caminho é chamado de *Sechel Beit HaShefa* (Intelecto da Casa da Abundância). Ele é assim denominado porque, por meio de sua investigação, emergem os segredos e enigmas que repousam sob sua sombra e se unem ao exame de sua realidade como emanada da Causa Primeira.

O Décimo Nono Caminho é chamado de *Sechel Sod HaPeulot HaRuchaniot Kulam* (Intelecto do Mistério de Todas as Ações Espirituais). Ele é assim denominado por causa da abundância que nele se espalha, vinda da bênção superior e da glória sublime.

O Vigésimo Caminho é chamado de *Sechel HaRatzon* (Intelecto da Vontade). Ele é assim denominado porque é a essência de todos os seres, e por meio deste intelecto conhece-se toda a existência da sabedoria primordial.

O Vigésimo Primeiro Caminho é chamado de *Sechel HaChefetz HaMevukash* (Intelecto do Desejo Almejado). Ele é assim denominado porque recebe a abundância da Divindade para transmitir sua bênção a todos os seres existentes.

O Vigésimo Terceiro Caminho é chamado de *Sechel Kayam* (Intelecto Existente). Ele é assim denominado porque é a força que sustenta todas as sefirot.

O Vigésimo Quarto Caminho é chamado de *Sechel Dimyoni* (Intelecto Imaginativo). Ele é assim denominado porque confere forma a todas as imagens imaginárias que foram criadas conforme suas respectivas configurações apropriadas.

O Vigésimo Quinto Caminho é chamado de *Sechel Nisiyoni* (Intelecto da Experiência). Ele é assim denominado porque é o teste primordial pelo qual o Criador, bendito seja, prova todos os justos.

O Vigésimo Sexto Caminho é chamado de *Sechel Mechudash* (Intelecto Renovado). Ele é assim denominado porque, por meio dele, o Santo, bendito seja, renova todas as coisas novas que se renovam na criação do mundo.

O Vigésimo Sétimo Caminho é chamado de *Sechel Moragesh* (Intelecto Perceptível). Ele é assim denominado porque dele se origina a razão de todos os seres criados sob o firmamento superior, incluindo suas sensações.

O Vigésimo Oitavo Caminho é chamado de *Sechel Mutba* (Intelecto Impresso). Ele é assim denominado porque nele se completa a natureza de todos os seres que existem abaixo do domínio do Sol, de acordo com sua perfeição.

O Vigésimo Nono Caminho é chamado de *Sechel Mugashem* (Intelecto Concretizado). Ele é assim denominado porque descreve toda a matéria que se concretiza sob a forma dos diversos aspectos de todos os círculos celestiais à medida que se expandem.

O Trigésimo Caminho é chamado de *Sechel Klali* (Intelecto Geral). Ele é assim denominado porque nele estão reunidos os decretos celestes, incluindo as estrelas e os signos, cuja observação inclui o entendimento de sua transformação ao longo do tempo.

O Trigésimo Primeiro Caminho é chamado de *Sechel Tamidi* (Intelecto Permanente). Ele é assim denominado porque ele governa o movimento contínuo do Sol e da Lua através de suas respectivas órbitas no círculo que lhes é apropriado.

O Trigésimo Segundo Caminho é chamado de *Sechel Ne'evad* (Intelecto Trabalhado). Ele é assim denominado porque está preparado para aqueles que se dedicam ao trabalho dos sete planetas, que formam as constelações e se ligam entre si de acordo com sua ordem.

Explicação dos 32 Caminhos:

Após organizar para você os nomes dos 32 Caminhos, vi que seria necessário explicar um pouco sobre o que recebemos a respeito deles, com a ajuda de Deus, que me conceda força em sabedoria e compreensão para seguir o caminho do Senhor e não errar em Seus Caminhos.

Saiba que "via" A, "caminho" B, "trilha" C, "caminho" D, "rota" E, "círculo" F, "vereda" G – todos esses termos são usados para descrever os Caminhos do Mundo. De acordo com a sabedoria dos Caminhos, os caminhos foram gravados como uma esfera fechada, na forma de um "י" (Yud) fechado, que é a raiz de todas as letras, e dentro dele todas as letras podem ser formadas, e ele está em todas as letras, sendo o início e o fim delas. Está oculto de tudo, e ao mesmo tempo está em tudo, como o segredo de "Toda a Terra está cheia da Sua Glória", e "Onde está o lugar de Sua Glória?" "Os Céus e a Terra Eu os encho."

Como as inscrições nos orientam para investigar esses Caminhos até o máximo possível de compreensão, decidi explicar um pouco do que recebi sobre o significado desses Caminhos mencionados.

O primeiro caminho é chamado "Intelecto Maravilhoso". A explicação vem da expressão "Porque uma coisa te parecerá maravilhosa", como traduzido por Arí (Rabi Isaac Luria), "será encoberto", como se dissesse que o intelecto maravilhoso é oculto, coberto e escondido de tudo o que está além dele. Assim como a causa das causas não é compreendida por nada que não seja ela mesma, também o intelecto maravilhoso é oculto de tudo que não seja ele. O segredo disso é que é sabido que a forma da letra "א" (Alef) é a forma de todas as letras, e todos os Caminhos estão nela, de forma geral. Portanto, a letra "א" é um "maravilhamento" (Pele), e o primeiro caminho é chamado de "Maravilhoso", como diz: "E será chamado o Seu nome, Maravilhoso Conselheiro, Deus Poderoso". Esse caminho é chamado de "Compreensão na Causa das Causas", pois não sai de sua posição nem de sua necessidade, sendo chamado de "Antigo", pois é anterior a todas as qualidades e para todos os seres. Nenhuma criatura pode compreender sua existência, assim como nenhuma criatura pode compreender a essência da Causa das Causas, isto é, sua verdadeira natureza.

O segundo caminho é chamado "Intelecto Brilhante" e é a Coroa da Criação, o brilho da unidade igual, etc. Saiba que o "não-ser" (אין) não pode ser contado, nem com o número

da unidade, nem com o número da multiplicidade, pois como poderia se dizer "um" sobre algo cuja existência não pode ser compreendida? E muito menos se poderia afirmar unidade ou multiplicidade sobre a Causa das Causas, pois a unidade não é um número, não é a substância que é contada, mas sim uma qualidade entre as qualidades, associada à quantidade separada e à quantidade unificada, que se aplica ao fio, à superfície, ao corpo, ao espaço e ao tempo. E o caminho chamado "Maravilhoso" (Pele) significa que o "não-ser" (אין) não tem quantidade, de modo que não pode ser atribuída a ele uma quantidade, pois o "não-ser" não recebe quantidade, muito menos a Causa das Causas.

Por outro lado, o "Intelecto Brilhante" significa que os olhos de todos os seres estão cegos para olhar o "Intelecto Maravilhoso". No entanto, neste segundo intelecto, há alguma compreensão além daquela que existe no Intelecto Maravilhoso, e por isso é chamado de "Intelecto Brilhante". Ele é também chamado de "Coroa da Criação", pois já foi explicado que nenhuma coisa pode surgir de algo que não seja o que lhe corresponde, até mesmo uma quantidade de uma qualidade, e certamente não pode surgir um acidente de uma substância, muito menos algo cheio de algo, ou seja, do "nada", como se fosse transmitido de boca a boca. E, como existe algo a ser relacionado com a criação, é chamado de "Coroa da Criação". E é chamado de "Unidade Igual", pois é aquele que realmente recebe a unidade, e é nele que todos os seres se igualam, como está dito: "E eu farei com que eu tenha misericórdia de quem eu quiser", mesmo que não seja merecedor. E é chamado de "Segundo Honra", pois vem após o Maravilhoso e o Não-Ser. Este caminho é chamado de "Medição da Igualdade".

O terceiro caminho é chamado de "Intelecto Sagrado". Ele é sagrado em todos os tipos de santidade e está preparado e pronto para receber a forma da compreensão, assim como a matéria está preparada para receber a forma. E ele é a base e a raiz da sabedoria, pois dele resultam todas as sabedorias para as esferas, sendo a sabedoria primordial, como está dito: "E a sabedoria vem do 'não-ser'" (אין). E essa sabedoria é chamada de "Fé", como está escrito: "E suas mãos são fé", e elas são as mãos de Moisés (Tiferet), para guiar com os dez dedos das mãos a força do 'não-ser' para a fé (Atarat), para tornar-se sábio e humilhar Samael, o príncipe de Esau, ou seja, Amaleque. Este caminho estava com a fé, junto com o caminho do "Maravilhoso". Por isso disseram no Bereshit Rabba: "A fé está coberta, a fé está oculta", e investigue lá sobre a "fé oculta" e a "fé pedagógica". Este caminho é chamado de "Artífice", assim como o artífice carrega a criança (Atarat), e investigue também no Bereshit Rabba. Este caminho é chamado de "Artífice", pois ele é a ferramenta

de trabalho de Deus, ou seja, a compreensão, como está escrito: "O Senhor com sabedoria fundou a terra" (Atarat), "e estabeleceu os céus" (Tiferet) com inteligência (Bina), e diz: "No princípio (Chochmah) criou Deus (Bina)". Este caminho é chamado de "Pai da Fé" (Atarat), pois dele é que a fé emana. Entenda isso.

O quarto caminho é chamado de "Intelecto Estável". Ele é assim chamado porque dele emanam todas as forças, pois todas as forças nele estão fixadas e firmemente enraizadas, como estacas fincadas. Portanto, dele emanam todas as forças espirituais na sutileza da emanação, assim como a forma de um edifício no trabalho do arquiteto, na precisão de seu design. E assim, todas as formas do edifício, que estão no próprio edifício, emana de forças que estão no arquiteto, cada tipo de sua própria espécie e não de outra.

O exemplo disso é que a forma da janela no design do arquiteto é a causa da janela existente no mundo real, mas a janela no design do arquiteto não é a causa do voo de um pássaro que foi desenhado na parede da casa, nem o design da janela está no design do pássaro. E por isso disseram que estas emanações vêm umas das outras, isto é, a espécie emana de sua própria espécie no design. A palavra "design" em gematria (numerologia hebraica) é 311, que significa "a ausência é a ausência da forma que passou", e assim, a ausência também é a causa da existência.

E veja que este caminho é o poder primordial, que é o primeiro caminho, e ele emana todas as formas da emanação.

O quinto caminho é chamado de "Intelecto Enraizado". Ele é assim chamado porque é a essência da unidade igualitária. Nele, todos os seres emanados dele e para baixo se igualam. Existe uma diferença entre este caminho e o segundo caminho, que é o brilho da unidade igualitária, pois ele é o desenvolvimento da união dos seres na unidade igualitária até que não haja mais diferença entre a esquerda e a direita. Ele confere graça e bondade até mesmo aos ímpios, como explicamos anteriormente.

Já o quinto caminho, as coisas que se espalham dele para a direita e para a esquerda, para frente e para trás, para a justiça e para a misericórdia, todas têm sua raiz em uma raiz simples e igualitária do segundo caminho. O exemplo disso é o sol, que derrete a cera e endurece o barro com o poder de uma unidade simples. Não devemos entender a partir disso que no sol existem poderes diferentes, como o poder de secar e o poder de derreter, ou que o sol tenha qualidade de fusão ou secagem, Deus nos livre. Na verdade, o sol está além dos elementos e, mais ainda, ele está além das qualidades dos elementos. No entanto,

com seu poder único, o sol seca, e esse poder, estando no sol, é simples, sem a força de um elemento, sem qualidade ou mudança alguma.

Assim devemos entender o quinto caminho, no qual existe uma unidade igualitária, da qual se espalham todas as mudanças e transformações. E você deve tomar o exemplo da diferença entre o quinto caminho e o segundo caminho, pois o segundo caminho é semelhante à alma, e o quinto caminho é semelhante ao amanhecer, no sentido de unidade igualitária.

O sexto caminho é chamado de "Fluxo Distinto". É sabido que "fluxo" vem da ideia de vazamento e abundância, como está escrito: "E o fluxo de águas te cobrirá" (em referência ao grande aumento do fluxo de águas). Agora, o vazamento e o aumento que fluem do sexto caminho são comparáveis à luz do sol, que se espalha e flui, iluminando a lua, e ainda, da luz do sol, ela se espalha sobre todos os seres. Assim, do sexto caminho, flui um fluxo distinto que se espalha do sexto caminho até as fontes e reservatórios que se unem na essência do sexto caminho.

O sétimo caminho é chamado de "Intelecto Oculto". Porque ele está oculto de tudo o que é diferente dele e só pode ser alcançado pelo intelecto das esferas. Esta é a diferença entre o sétimo caminho e o caminho maravilhoso: o caminho maravilhoso é inacessível aos intelectos para compreendê-lo, enquanto o sétimo caminho pode ser alcançado pelos sábios que estão nas esferas, e também pela reflexão e pensamento da coroa, que é chamada de fé.

O oitavo caminho é chamado de "Intelecto Completo". Isso é uma referência à expressão "E os dias do teu luto se completaram", significando que chegaram ao seu fim. E, uma vez que os caminhos se completaram e não é possível alcançar a finalidade deste caminho senão pelo intelecto iluminado, é por isso que é chamado de completo. E não se surpreenda com isso, pois essa dúvida ocorre entre dois tipos de seres. O exemplo disso é o caracol, que não se pode determinar se pertence ao grupo dos peixes ou ao dos vegetais, porque ele vive e se move, mas não troca de lugar, pois está enraizado e fixado na terra. E todo aquele que deseja conhecer a verdade deste caminho deve investigá-lo nas câmaras da grandeza que emanam dele.

O nono caminho é chamado de "Intelecto Puro". Ele é assim chamado porque purifica e ilumina a ordem da forma das sefirot, impedindo que qualquer ferrugem proveniente das mudanças se acumule sobre elas. Assim, ele brilha, polindo, purificando e limpando a estrutura de sua forma, removendo as transformações. Por isso, ele compreende a unidade, a fim de unificá-la sem corte ou separação.

O décimo caminho é chamado de "Intelecto Reluzente". Ele é assim chamado porque esse intelecto se eleva e se assenta no trono da sabedoria, na "hei" superior, e envia sua luz para a Tiferet, para a coroa e para todas as luzes. Ele espalha uma abundante corrente de energia para o "príncipe interno" e é chamado de "reluzente" porque recebe as centelhas da luz da sabedoria.

O décimo primeiro caminho é chamado de "Intelecto Polido". Ele é assim chamado porque é a substância do "pergamino", ou seja, do véu, organizado conforme a ordem da disposição dos caminhos superiores e inferiores, e a relação desses caminhos com o pilar, devido à causa das causas, como está escrito: "E o véu o separou para vós entre o sagrado e o Santo dos Santos. Não deverá entrar no sagrado de dentro para o véu". O véu, na gematria, equivale a "corte". E, em relação ao véu, havia o "corte pesado" que separa os utensílios da alma e os utensílios para o alimento.

O décimo segundo caminho é chamado de "Intelecto Brilhante". Ele é assim chamado porque é a visão na qual todos os videntes, ou seja, os que descem na carruagem e os profetas, veem. Ele é chamado de "A Forma da Grandeza", pois na visão estão incluídos os mundos superiores e inferiores, assim como todos os existentes. Este é o segredo do brilho nos céus e é chamado "Visão do Todo-Poderoso", baseado na passagem: "E ele verá a visão do Todo-Poderoso".

O décimo terceiro caminho é chamado de "Intelecto que Lidera na Unidade". Ele é a essência da glória que recebe de todos os caminhos e é o complemento e o fim da verdadeira unidade dos espirituais, que são únicos na Unidade Suprema. Assim, dizemos que todos os que se unem, se unem através deste caminho, o décimo terceiro, e por isso "Unidade" (יחוד) tem o valor numérico de 13.

O décimo quarto caminho é chamado de "Intelecto Iluminador". Ele é assim chamado porque ele revela os mistérios e os segredos do Alto a todos os que se derivam dele, iluminando seus olhos nos segredos da religião. Ele é a essência do "חשם" (provavelmente um acrônimo ou termo esotérico que necessita de explicação adicional)

que detém todos os segredos superiores, e revela o segredo do sagrado e sua constituição, ou seja, o segredo do sagrado que é "כ"ע" (uma expressão que pode precisar de mais contexto) e a natureza do sagrado e "כ"ע".

O décimo quinto caminho é chamado de "Intelecto que Estabelece". Ele é assim chamado porque estabelece a essência da criação (Coroa) nas nuvens de pureza (Beleza). Ou seja, esse caminho solidifica as nuvens e as estabiliza até que se tornem aptas a receber as impressões das formas superiores de todos os seres criados. E, sem o fortalecimento das nuvens por meio desse caminho, seria impossível para as nuvens receberem a impressão das formas criadas. Sobre isso é dito: "Ele se veste de nuvens e sua capa é feita de névoa".

O décimo sexto caminho é chamado de "Intelecto Eterno". Isso porque ele está preparado para todos aqueles que vencem sua inclinação e suas contrapartes, e ele é o "Adorno da Glória" (Coroa). Nesse caminho, a coroa recebe prazer e adorno por cumprir os mandamentos de Hashem, e é chamado de "Jardim do Éden" preparado para os justos que estão na coroa.

O décimo sétimo caminho é chamado de "Intelecto da Sensibilidade". Saiba que, através da beleza (Tiferet), todas as formas que existem nos céus acima, na terra abaixo, no mar e na terra firme, são influenciadas. Portanto, todas as almas que se elevam de um nível para outro, quando alcançam ser envolvidas no "Tesouro da Vida" (Tiferet), então esses justos da fé (coroa) se revestem de uma das formas de sensibilidade que estão na beleza, com o espírito sagrado que ali está no segredo da vestimenta, e assim ele se encontra no "fluxo" (energia intensa). Compreenda isso.

O décimo oitavo caminho é chamado de "Intelecto da Casa da Abundância". Ele é assim chamado porque aqueles que o observam podem extrair dele mistérios e enigmas, e também podem extrair de seu conteúdo todos aqueles que se abrigam sob sua sombra ou investigam sua realidade. Todos aqueles que se conectam com ele podem extrair mistérios e enigmas da causa das causas. Há uma diferença entre este caminho e o caminho de número seis, pois o caminho seis é chamado "Abundância Distinta", pois dele se irradia uma abundância separada para todas as fontes que sustentam os receptores dessa abundância. Já este caminho é uma abundância relacionada ao aprendizado, compreensão e sabedoria da causa das causas, e não uma questão de sustento material.

O décimo nono caminho é chamado de "Intelecto do Mistério das Ações". Ele é assim chamado porque, por meio deste caminho, a abundância que desce da bênção superior, isto é, da causa das causas, se ativa e se distribui para todas as esferas. E este caminho é o meio pelo qual a abundância se divide entre os exércitos das esferas.

O vigésimo caminho é chamado de "Intelecto da Vontade". Ele é assim chamado porque, por meio deste caminho, está a característica de todos os seres na sabedoria. E através deste intelecto, ele compreende toda a realidade da sabedoria primordial, isto é, a sabedoria superior. E há uma diferença entre este caminho e o décimo quarto, pois o décimo quarto ilumina o segredo da causa das causas, enquanto este revela os mistérios da sabedoria.

O vigésimo primeiro caminho é chamado de "Intelecto do Desejo Almejado". Ele é assim chamado porque, por meio deste caminho, todos os seres criados recebem o influxo de bênção que ele recebe da causa das causas, para então espalhá-lo a todos.

O vigésimo segundo caminho é chamado de "Intelecto Fiel". Pois nas suas mãos estão confiados os instrumentos espirituais, que se desenvolvem por meio dele, para se aproximarem daqueles que se encontram sob a sombra do Nome. E assim, por meio disso, eles se elevam de nível em nível.

O vigésimo terceiro caminho é chamado de "Intelecto Existente". Pois através deste caminho, a força de existência vem para todas as sefirot, vestindo-as com o espírito da Sua santidade. E por isso, como este caminho mantém todas as sefirot, ele é chamado de "Intelecto Existente".

O vigésimo quarto caminho é chamado de "Intelecto Imaginativo". E é chamado assim porque ele dá forma e figura a todas as imaginações que foram criadas em sua mente, conforme sua natureza, de acordo com a troca entre os diferentes tipos de inanimado, vegetativo, animal e o intelecto. Ele abrange todos os seres que estão no mar e na terra, todos os exércitos do céu e todos os seres existentes, dando a cada um as vestes que lhe são apropriadas.

O vigésimo quinto caminho é chamado de "Poder Experimental", porque através dele, o nome (Deus) testa todos os seres existentes.

O vigésimo sexto caminho é chamado de "Intelecto Renovado", pois por meio deste intelecto, o Criador renova tudo o que é novo que se renova com a criação do mundo, e ele

passa da potencialidade para a realização. E é chamado de "El'd" (Aluf Da'at, "Senhor do Conhecimento").

O vigésimo sétimo caminho é chamado de "Intelecto Perceptível". Ele é a substância a partir da qual foram criados todos os seres abaixo da esfera superior e suas percepções.

O vigésimo oitavo caminho é chamado de "Intelecto Imprimido", porque nele se completa a natureza de tudo o que existe abaixo da esfera do sol, com a perfeição que é a própria natureza, e é chamado "I'á", com a gematria de "Natureza".

O vigésimo nono caminho é chamado de "Intelecto Corpóreo". Pois todo corpo que existe abaixo de todos os céus e signos, que se concretiza, ele os descreve em seu tamanho e limite.

O trigésimo caminho é chamado de "Intelecto Geral". Pois ele inclui as forças de todos os céus, signos e formas, e seus julgamentos.

O trigésimo primeiro caminho é chamado de "Intelecto Perpétuo". Pois ele governa o sol, a lua e as outras estrelas e formas, cada um em seu próprio céu, e dá a todos os seres criados de seu sistema aos signos e formas.

O trigésimo segundo caminho é chamado de "Intelecto Trabalhador", para os trabalhadores dos céus e signos, e para os ídolos.

Texto Original em Hebraico:

הנתיב הא' נקרא שכל מופלא (כ"ע), והוא אור מושכל קדמון והוא כבוד ראשון אשר אין כל בריה יכולה לעמוד על מציאותו:

הנתיב הב' הוא שכל מזהיר. והוא כתר הבריאה וזוהר האחדות השווה המתנשא לכל לראש והוא נקרא בפי בעלי הקבלה כבוד שני:

הנתיב הג' נקרא שכל מקודש. והוא יסוד ההכמה הקדומה הנקרא אמונה אומן ושרשיה אמן והוא אב האמונה שמכחו האמונה נאצלת:

הנתיב הד' נקרא שכל קבוע, ונקרא כן שממנו מתאצלים כל הכחות הרוחניות בדקות האצילות שמתאצלות אלו מאלו בכח המאציל הקדמון (כ"ע) ית':

הנתיב הה' נקרא שכל נשרש. ונקרא כן מפני שהוא עצם האחדות השווה והוא המיוחד בעצם הבינה הנאצלת מגדר החכמה הקדומה:

הנתיב הו' נקרא שכל שפע נבדל. ונקרא כן מפני שבו מתרבה שפע האצילות והוא משפיע השפע ההוא על כל הברכות המתאחדות בעצמו:

הנתיב הז' נקרא שכל נסתר. ונקרא כן מפני שהוא זוהר מזהיר לכל הכחות השכליים הנראים בעין השכל וברעיון האמונות:

הנתיב הח' נקרא שכל שלם. ונקרא כן מפני שהוא תכונת הקדמות אשר אין לו שרש להתיישב בו כי אם בהדרי הגדולה הנאצלים מעצם קיומו:

הנתיב הט' נקרא שכל טהור. ונקרא כן מפני שהיא מטהר את הספירות ומבחין ומבהיק גזירת תבניתם ותוכן אחדותם שהן מיוחדות מבלי קצוץ ופירוד:

הנתיב הי' נקרא שכל מתנוצץ. ונקרא כן מפני שהוא מתעלה ויושב על כסא הבינה ומאיר בזוהר המאורות כולם ומשפיע שפע רבוי לשר הפנים:

הנתיב י"א נקרא שכל מצוחצח. ונקרא כן מפני שהוא עצם הפרגוד המסודר בסדר המערכה והוא יחס הנתיב לעמוד בפני עילת העילות:

הנתיב י"ב נקרא שכל בהיר. ונקרא כן מפני שהוא עצם האופן הגדולה הנקרא חזחזית פירוש מקום מוצא חזיון החושים במראה:

הנתיב י"ג נקרא שכל מנהיג האחדות. ונקרא כן מפני שהוא עצם הכבוד והוא תשלום אמתת הרוחניים האחדים:

הנתיב י"ד נקרא שכל מאיר. ונקרא כן מפני שהוא עצם החשמל והמורה על רזי יסודות הקדש ותכונתם:

הנתיב ט"ו נקרא שכל מעמיד. ונקרא כן מפני שהוא מעמיד עצם הבריאה בערפלי טוהר ובעלי העיון אמרו כי הוא הערפל וזהו ערפל חתולתו:

הנתיב ט"ז נקרא שכל נצחי. ונקרא כן מפני שהוא עדון הכבוד שאין כבוד למטה הימנו כמו שהוא והוא הנקרא גן עדן המוכן לחסידים:

הנתיב י"ז נקרא שכל ההרגש. והוא מוכן לחסידי האמונה להתלבשם בו ברוח קדושה והוא הנקרא יסוד התפארת במעמד העליונים:

הנתיב י"ח נקרא שכל בית השפע, ומתוך חקירותו מושכים רז וחידה המתלוננים בצלו והדבקים בחקירת ממשותו מעילת העילות:

הנתיב י"ט נקרא שכל סוד הפעולות הרוחניות כלם. ונקרא כן מפני השפע המתפשט בו מן הברכה העליונה והכבוד המעולה:

הנתיב כ' נקרא שכל הרצון. ונקרא כן מפני שהוא תכונת כל היצורים כלם ובזה השכל יודע כל מציאות החכמה הקדומה:

הנתיב כ"א נקרא שכל החפץ המבוקש. ונקרא כן מפני שהוא מקבל שפע האלהות כדי להשפיע מברכתו לכל הנמצאים כלם:

הנתיב כ"ב נקרא שכל נאמן. ונקרא כן מפני שבו מתרבים כחות הרוחניים כדי להיותם קרובים לכל המתלוננים בצלם:

הנתיב כ"ג נקרא שכל קיים. ונקרא כן מפני שהוא כח קיום לכל הספירות:

הנתיב כ"ד נקרא שכל דמיוני. ונקרא כן מפני שהוא נותן דמות לכל הדמיונים אשר נבראו בדמיונם ראויים לצביונם:

הנתיב כ"ה נקרא שכל נסיוני. ונקרא כן מפני שהוא הנסיון הקדמון אשר בו מנסה הבורא ית' לכל החסידים:

הנתיב כ"ו נקרא שכל מחודש. ונקרא כן מפני שבו מחדש הקב"ה לכל החדשים שהם מתחדשים בבריאת עולם:

הנתיב כ"ז נקרא שכל מורגש. ונקרא כן מפני שממנו נברא שכל כל נברא מתחת גלגל העליון והרגשותם:

הנתיב כ"ח נקרא שכל מוטבע. ונקרא כן מפני שבו נשלם טבע כל נמצא מתחת גלגל החמה בשלימות:

הנתיב כ"ט נקרא שכל מוגשם. ונקרא כן מפני שהוא מתאר כל גשם אשר יתגשם תחת תכונת כל הגלגלים בגידולם:

הנתיב הל' נקרא שכל כללי. ונקרא כן מפני שבו כוללים הוברי שמים במשפטיהם הכוכבים והמזלות עיונם תשלומי ידיעתם באופני גלגולם:

הנתיב ל"א נקרא שכל תמידי. ולמה נקרא כן מפני שהוא מנהיג מהלך השמש והלבנה דרך תכונתם כל אחד ואחד בגלגל הראוי לו:

הנתיב ל"ב נקרא שכל נעבד. ונקרא כן מפני שהוא מתוקן לכל המשתמשים בעבודת שבעה כוכבי לכת לחבלם: (זהו פירוש ל"ב נתיבות כולן כסדרן)

אחרי שסדרתי לך שמותם של הל"ב נתיבות ראיתי לבאר לך מעט מזער ממה שקבלנו בביאורם בעז"ה היא יתן לי כח החכמה והבינה ללכת בדרך ה' ובל אשגה בנתיבותיו: **דע** כי דרך א', וארח ב', ושביל ג', ונתיב ד', ומסלול ה', ומעגל ו', ומשעול ז', כולם שמות מונחים לנתיבות עולם ולפי שכל חקיקות הנתיבות נחקקו ככדור אטום בדמות יו"ד אטומה אשר היא גולם לכל האותיות ובה יצויירו כל האותיות וכל נתיבותיהם והיא בכל האותיות וראשיתם ואחריתם ונעלמת מכל והיא בכל בסוד מלא כל הארץ כבודו, ואיה מקום כבודו, ואת השמים ואת הארץ אני מלא. ולפי שחקיקות מורות לנו הנתיבות לחקרם על תכלית החקירה מה שאפשר לחקור ממנו, ולפיכך ראיתי לבאר לך מעט מזער מה שקבלתי בפירוש אלו הנתיבות הנזכרות:

הנתיב הא' נקרא שכל מופלא. פירוש מלשון כי יפלא ממך דבר, שתרגם ארי יתכסי, כאילו אמר שכל נעלם מכוסה ונסתר מכל מה שזולתו. וכשם שעילת העילות אינו מושג לכל מה שזולתו כן השכל המופלא נעלם מהשיגו זולתו. והסוד בזה כי ידוע הוא שצורת אל"ף היא צורת כל האותיות וכל הנתיבות הם בו אמנם בדרך כלל ולכן פלא אותיות אל"ף ולכן נקרא הנתיב הראשון פלא שנאמר ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור, והנתיב הזה נקרא מושכל בעילת העילות כי אינו יוצא ממעלתו ומחיובו והוא נקרא קדמון כי הוא קדום בכל המעלות לכל הנמצאות ואין כל בריה יכולה לעמוד על מציאותו כמו שאינן יכולין לעמוד על עיקר מציאות עילת העילות, ר"ל מהותו:

הנתיב הב' נקרא שכל מזהיר והוא כתר הבריאה וזוהר האחדות השוה וכו'. דע כי האין (כ"ע) לא יתכן עליו מנין לא מנין אחדות ולא מנין ריבוי, כי איך יאמר אחד על מה שאינו מושג מציאותו, וכל שכן שלא יאמר אחדות וריבוי בעילת העילות כי האחדות הוא מנין איננו עצם המנויין אך הוא מקרה מן המקרים והוא בכלל הכמות הנפרד והכמות הנדבק אשר יוחס לקו ולשטח ולגוף ולמקום ולזמן. ואין הנתיב הנקרא פלא ר"ל אי"ן בעל כמות עד שיוחס לו כמות כי אין האי"ן מקבל הכמות כל שכן עילת העילות. ואילו השכל המזהיר, פירוש כי עיני כל הנמצאים נחשכו מלהסתכל בשכל המופלא. ואילו בשכל השני יש שם קצת השגה יותר ממה שיש בשכל מופלא ולכן נקרא שכל מזהיר. ונקרא עוד כתר הבריאה לפי שכבר נתבאר שלא יתהוה איזה דבר שיזדמן מאיזה דבר שיזדמן עד שלא יתהוה כמות מאיכות וכיוצא באלו וקל וחומר שלא יתהוה מקרה מעצם, וק"ו שלא יתהוה דבר

מלא דבר, ר"ל מאין כמו שקבלת מפה אל פה, ולפי שיש כאן דבר להתלות הנבראים נקרא כתר הבריאה, ונקרא אחדות השוה כי הוא המקבל אחדות באמת ובו ישתוו כל הנמצאים שנאמר וחנותי את אשר אחון אע"פ שאינו ראוי, ונקרא כבוד שני כי הוא אחר הפלא והאין. וזה הנתיב נקרא מדת ההשוואה:

הנתיב הג' נקרא שכל מקודש. והוא קדוש בכל מיני קדושות ומזומן ומוכן לקבל צורת הבינה כדרך שהחמר מזומן לקבל הצורה והוא יסוד ושרש החכמה כי ממנו תוצאות החכמה לכל הספירות כי הוא החכמה הקדומה שנאמר והחכמה מאי"ן תמצא. והחכמה הזאת נקראת אמונה אומן שנאמר ויהי ידיו אמונה והם ידיו של משה (תפארת) לכוין בעשר אצבעות ידיו להוריד כח מאי"ן אל האמונה (עטרת) להתחכם ולהשפיל סמא"ל שרו של עשו ר"ל עמלק, וזה הנתיב היה באמונה עם הנתיב של הפלא, ולפיכך אמרו בב"ר אמן מכוסה אמן מוצנע, ועיין שם אמן נסתר אמן פדגוג, וזה הנתיב נקרא אומן כאשר ישא האומן את היונק (עטרת) ועיין בב"ר. וזה הנתיב נקרא אומן כי היא כלי אומנותו של הקב"ה, ר"ל בינה שנאמר ה' בחכמה יסד ארץ (עטרת) כונן שמים (תפארת) בתבונה (בינה) ואומר בראשית (חכמה) ברא אלהים (בינה) וזה הנתיב נקרא אב האמונה (עטרת) כי ממנו האמונה נאצלת. והבן זה:

הנתיב הד' נקרא שכל קבוע ונקרא כן לפי שממנו מתאצלים כל הכחות כי כל הכחות בו הן קבועים וכמסמרות נטועים ולפיכך נתאצלו ממנו כל הכחות הרוחניים בדקות האצילות כדרך שצורת הבנין בבנאי בדקות ציורו ולפיכך כל צורות הבנין אשר בבנין כולן מתאצלות מכחות הציורים אשר בבנאי כל מין ממנו ולא מזולתו. והמשל בזה כי צורת בנין החלון אשר בציור הבנאי הוא סבה לחלון הנמצא בפועל, אמנם אין חלון אשר בציור הבנאי סיבה לעוף המצוייר בכותל הבית אין ציור החלון בציור העוף, ולכך אמרו שמתאצלות אלו מאלו פי' המין ממנו בציור, ציו"ר בגימטריא שא"ה כי כשם שהעדר הוא העדר לעברה כן העדר הוא סבה להויה. והנה הנתיב הזה בכח קדמון שהוא הנתיב הראשון הוא מאציל כל מיני האצילות:

הנתיב הה' נקרא שכל נשרש ונקרא כן מפני שהוא עצם אחדות השוה. כי בו ישתוו כל הנאצלים ממנו ולמטה. ויש הפרש בין זה הנתיב ובין הנתיב הב' אשר הוא זוהר האחדו"ת השו"ה כי הוא התפתחות נשיאות הנמצאים באחדות השוה עד שאין הפרש לו בין לשמאל בין לימין כי הוא חונן ומיטיב אפי' לרשעים כמו שפירשנו לעיל אבל הנתיב הה' דברים המתפשטים ממנו לימין ולשמאל ולפנים ולאחור ולדין ולרחמים כולן נשרשו משרש אחד פשוט ושוה בנתיב הב'. והמשל בזה לשמש שמתכת השעוה ומקפאת ומקרשת הטיט בכח אחדות פשוטה שבו לא שנבין מכאן כי בשמש כחות שונים כח מיבש וכח מתיך או שיהיה בשמש איכות ההתכה או היובש חלילה וחס, אבל השמש למעלה מן היסודות וכל שכן שהיא למעלה מן האיכות ליסודות, אמנם בכח אחד שבשמש מיבש ואותו הכח בהיותו בשמש הוא כח פשוט בלי כח יסוד ובלי שום איכות ושום שינוי, כך יש להבין בנתיב הה' שבו אחדות שוה אשר ממנה יתפשטו בני חלוף ותמורה ושינוי. ויש לך לקחת דמיון ההבדל בין הנתיב הה' לנתיב הב' כי הנתיב הב' דומה לנפש והנתיב הה' לזריחה בפ' אחדות השוה:

הנתיב הו' נקרא שפע נבדל. ידוע הוא כי שפע מלשון נזילה וריבוי שנאמר ושפעת מים תכסך, ופ' רבוי נזילת מים. והנה הנזילה והרבוי אשר נוזל מן הנתיב הו' בערך שאור החמה ממנה ישפע וינזל אורה אל הלבנה ועוד ישפע מן החמה אורה על כל הנמצאות. כן מן הנתיב הו' ישפע ממנו שפע נבדל ונפרש מן הנתיב הו' עד הבריכות והמקורות המתאחדות בעצם הנתיב הו':

הנתיב הז' נקרא שכל נסתר. כי הוא נסתר מכל מה שזולתו ולא יושג רק בשכלי הספירות. וזהו ההבדל שבין נתיב ז' לנתיב מופלא שהמופלא נמנעו השכלים מהשכילו אילו הנתיב הז' יושג למשכילים אשר בספירות אלו וגם למחשבת ורעיון של העטרת הנקרא אמונה:

הנתיב הח' נקרא שכל שלם. מלשון ושלמו ימי אבלך, כי תמו והגיעו עד סופן, ולפי שהנתיבות תמו ונשלמו ואי אפשר לעמוד על תכלית נתיב זה אלא מן שכל מזהיר ולפיכך נקרא שלם. ואל תתמה בדבר זה כי זה הספק הוא בין כל שני מינים. והמשל בזה כי הנה החלזון (עטרת) אי אפשר לעמוד עליו אם הוא מכלל הדגים או מכלל הצומח כי הוא חי ומתנועע אינו מחליף מקומו כי הוא נעוץ ותקוע בארץ. וכל הבא לידע אמתת הנתיב הזה צריך שיחקור עליו מחדרי הגדולה (תפא') הנאצלת ממנו:

הנתיב הט' נקרא שכל טהור. ונקרא כן מפני שהוא מטהר ומבהיק גזירת תבנית הספירות מאשר יעלה עליהם שום חלודה מנגד התמורות אזי הוא מבהיק ומצחצח ומטהר ומנקה גזרת תבניתם ומסלק מהם התמורות ולפיכך הוא מבין האחדות כדי ליחד בלי קיצוץ ופירוד:

הנתיב הי' נקרא שכל מתנוצץ. ונקרא כן לפי שזה השכל מתעלה ויושב בכסא הבינה בה"א עליונה ומשלח מאורו אל התפארת ועטרת ואל כל המאורות ומשפיע שפע ברבוי לשר הפנים ונקרא מתנוצץ על שם שמקבל ניצוצי הזוהר מן הבינה:

הנתיב הי"א נקרא שכל מצוחצח. ונקרא כן מפני שהוא עצם הפרגוד ר"ל הפרוכת המסודר בסדר המערכה של הנתיבות העליונות ושל הנתיבות שלמטה ויחס הנתיבות לעמוד מפני עילת העילות כמו שאמר והבדילה הפרוכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים. ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרוכת. הפרגוד, בגימ' חצר. וכנגד הפרגוד היה חצר הכבד בחי המבדיל בין כלי הנשמה ובין כלי המאכל:

הנתיב הי"ב נקרא שכל בהיר. ונקרא כן מפני שהוא המראה אשר כל חושים, ר"ל יורדי המרכבה והנביאים, חושים בו. ונקרא אופן הגדולה לפי שבמראה כלולים עליונים ותחתונים וכל הנמצאים. וזהו סוד בהיר הוא בשחקים ונקרא חזחזית על שם מחזה שדי יחזה:

הנתיב הי"ג נקרא שכל מנהיג באחדות והוא עצם הכבוד המקבל מכל הנתיבות והוא תשלום וסיום אמתת הרוחניים האחדים המיוחדים באחדות עליון. נמצאת אומר שכל המתיחד מתיחדים ע"י נתיב זה הי"ג ולפיכך אח"ד בגימטריא י"ג:

הנתיב הי"ד נקרא שכל המאיר. ונקרא כן לפי שהוא מורה על רזים וסתרי עליון לכל המתפרשים ממנו ומאיר עיניהם בסתרי הדת והוא עצם החשמ"ל (עט') אשר בידו כל סתרי מעלה והוא מגלה סוד הקדש ותכונתם, ר"ל סוד הקדש שהוא כ"ע ותכונת הקדש וכ"ע:

הנתיב הט"ו נקרא שכל מעמיד. ונקרא כן מפני שהוא מעמיד עצם הבריאה (עטרת) בערפלי טוהר (תפארת), פי' הנתיב הזה הוא מקריש את הערפל ומעמידו עד שיהיה ראוי לקבל חקיקות הצורות העליונות מכל הנבראים ואלולא חיזוק הערפל על ידי זה הנתיב לא היה באפשרות הערפל לקבל ציור הנבראים ועליו נאמר בשומי ענן לבושו וערפל חתולתו:

הנתיב ה"ז נקרא שכל נצחי. לפי שהוא מוכן לכל מי שמנצח את יצרו ותמורתו והוא עדון של הכבוד (עטרת) כי בזה הנתיב תקבל העטרה תענוג ועדון על מצות ה' והוא הנקרא גן עדן המוכן לחסידים אשר בעטרת:

הנתיב ה"ח נקרא שכל ההרגש. דע כי בכח התפארת כל הצורות אשר נמצאים בשמים ממעל והארץ מתחת ובים וביבשה. ולפיכך כל הנפשות המתעלות מעילוי לעילוי כשיגיעו להיותם צרורות בצרור החיים (תפארת) אזי אותם חסידי האמונה (עטרת) יתלבשו באחד מן בעלי ההרגש אשר בתפארת ברוח הקדושה אשר שם בסוד המלבוש אזי הוא בחשמל והבן זה:

הנתיב ה"ח נקרא שכל בית השפע. ונקרא כן מפני שהמסתכלים בזה יכולים למשוך ממנו רז וחידה וכן יכולין למשוך ממנו כל המתלוננים בצלו או בחקירת ממשותו כל הדבקים בו יכולין למשוך רז וחידה מעילת העילות. ויש הבדל בין נתיב זה לנתיב הו' כי נתיב הו' נקרא שפע נבדל לפי שממנו ישפע שפע נבדל על כל המקורות להחיות למקבלים שפעו אבל זה הנתיב הוא שפע לענין לימוד והבנה וחכמה מעילת העילות ולא מענין פרנסה:

הנתיב ה"ט נקרא שכל סוד הפעולות. ונקרא כן לפי שעל ידי נתיב זה מתפעלת השפע היורדת מן הברכה העליונה ר"ל מכ"ע אל כל הספירות. והנה הנתיב הזה על ידו יתחלק השפע לכל צבאי הספירות:

הנתיב הכ' נקרא שכל הרצון. ונקרא כן מפני שבזה הנתיב תכונת כל היצורים אשר בחכמה ועל ידי זה השכל יודע כל מציאות החכמה הקדומה ר"ל העליונה. ויש הבדל בין זה הנתיב לנתיב ה"ד כי ה"ד מאיר בסוד כ"ע וזה מודיע סתרי החכמה:

הנתיב הכ"א נקרא שכל החפץ המבוקש. ונקרא כן מפני שעל ידי זה הנתיב מקבלים כל הנבראים שפע שהוא מקבל מכ"ע כדי להשפיע ממנו לכולם:

הנתיב הכ"ב נקרא שכל נאמן. כי בידו נפקדים שכלים רוחניים ומתגדלים על ידו כדי להיות קרובים למתלוננים בצל השם ועל ידי כך תתעלה מעילוי לעילוי:

הנתיב הכ"ג נקרא שכל קיים. מפני שע"י זה הנתיב יבא כח קיום לכל הספירות להלבישם מרוח קדושתו ולפי שזה הנתיב מקיים כל הספירות לכן נקרא שכל קיים:

הנתיב הכ"ד נקרא שכל דמיוני. ונקרא כן לפי שהוא נותן דמות וצורה לכל הדמיונים אשר נבראו בדמיונם לפי צביונם בדין בני חלוף לכל מיני דומם ולכל מיני צומח ולכל מיני החי ולכל מיני המשכיל לכל אשר בים וביבשה ולכל צבא השמים ולכל הנמצאים לכולם נתן לאיש חלופות שמלות כראוי לו:

הנתיב הכ"ה נקרא כח נסיוני. כי בו מנסה השם לכל הנמצאים:

הנתיב הכ"ו נקרא שכל מחודש. מפני שבזה השכל מחודש הבורא לכל החדשים המתחדשים בבריאת העולם והוא יוצא מן הכח אל הפועל ונקרא אל"ד:

הנתיב הכ"ז נקרא שכל מורגש. והוא חומר שממנו נבראו כל הנבראים מתחת גלגל העליון והרגשותם:

הנתיב הכ"ח נקרא שכל מוטבע. מפני שבו נשלם טבע כל נמצא מתחת גלגל החמה בשלמות שהוא הטבע ונקרא אי"ע, בגימטריא טבע:

הנתיב הכ"ט נקרא שכל מוגשם. לפי שכל גשם שמתחת כל הגלגלים והמזלות אשר יתגשמו הוא מתארם בגדלם ובגבולם:

הנתיב הל' נקרא שכל כללי. כי הוא כולל כחות כל הגלגלים והמזלות והצורות ומשפטיהם:

הנתיב הל"א נקרא שכל תמידי. כי הוא המנהיג השמש והירח ושאר הכוכבים והצורות כל אחד מהם בגלגלו ונותן לכל הנבראים ממערכתם אל המזלות והצורות:

הנתיב הל"ב נקרא שכל נעבד. לחבל לעובד לכוכבים ולמזלות ולע"ז:
תמו ל"ב נתיבות ופירושם בעזה"י ויתעלה:

Assim encerra-se a Explicação de Ra'avad sobre os 32 Caminhos de Chockmah.
Demais textos do comentarista, assim como outros livros de Kabbalah Tradicional se encontram em nossa página:

[Fraternidade do Lótus - Lei de Lótus](#)

Obrigado pela honra de estudar comigo.
Terna e Fraternalmente.

D. F. White